

Työllisyys yhteiskuntasopimuksen tavoitteeksi

VIERAILIJA

Kalle Kiili

nakokulma
@aamulehti.fi

Yhteiskuntasopimuksesta uhkaa kuivua tupo, jossa valtio vain on poikkeuksellisen vahvassa roolissa. Työmarkkinajärjestöt ovat tuuissa kuopissaan: toinen todistaa huonoa ja toinen hyvää kilpailukykyä.

Teknologiategollisuus ry:n tuo-

reen suhdannekatsauksen mukaan alan tilauskannan arvo on 22 prosenttia suurempi kuin samaan aikaan viime vuonna. Tämä johtuu pitkälti telakkateollisuuden tilauksista. Se on hyvä esimerkki, miten omistajan strateginen kyvykkyys ja taito käyttää resurssejaan ovat suurimmat yrityksen kilpailukykyyn vaikuttavat tekijät.

TYÖSSÄKÄYVIÄ syyllistetään nyt täysin tarpeettomasti Suomen huonosta kilpailukyvestä. Media on ostanut työnantajajärjestöjen taitavan lobbauksen ja ilmapiiri on negatiivinen.

En tunne yhtään toimivalla lii-

keidealla ja hyvällä johtamisella varustettua yritystä, jonka menestys olisi kaatunut viisi prosenttia liian suuriin työntekijöiden palkkoihin. Markkinataloudessa yritystoiminta on riski ja asiakkaat päättävät yrityksen menestyksestä. Huono tuote ei myy maailmalla, vaikka se olisi kuinka edullisesti tehty. Hyväkään tuote ei myy, ellei sitä osata markkinoida. Kysymys kuuluu, miten pääoma ja työvoima saadaan yhdessä kehittämään, valmistamaan ja markkinoimaan yhä laadukkaampia tuotteita?

YHTEISKUNTASOPIMUKSEN tarkoitus ei saa olla palkkojen alentami-

nen ja siten huonosti hoidettujen yritysten katteiden parantaminen, vaan työpaikkojen lisääminen aidon kilpailukykyyn parantamisen kautta. Byrokratiankarsintatallkoot ovat suuressa osassa tässä savotassa.

Työllistäminen on aina sitä houkuttelevampaa, mitä edullisempaa se on. Näin ollen myös palkansaajapuoli joutuu tinkimään jostain.

Jotta työllisyyden paraneminen pysyisi yhteiskuntasopimuksen kirkkaimpana ajatuksena, sopimus olisi sidottava tähän tavoitteeseen. Muutoin käteen jää tupo, jolla työnantajat yrittävät siirtää palkkakustannuksia katteisiinsa

ja palkansaajat pyrkivät pitämään etunsa vähintään nykyisinä.

Ehdotan, että yhteiskuntasopimukseen kirjataan ensimmäiseksi työllisyystavoite seurantajakson aikana. Jos sitä ei saavuteta, sopimus jää määräaikaiseksi ja sovitut heikennykset kaikille osapuolille kumoutuvat.

Näin varmistetaan, että jokainen puhaltaa yhteiseen hiileen. Sovittujen toimenpiteiden tulee johtaa työllisyyden kasvuun – tai sopimus on mitätön.

Kirjoittaja on Tampereen insinöörit ry:n puheenjohtaja